

עין משפט
גר מצודה

בז' א מ"י פ"ה מהל'
נדרים הל' : (ופי"ח)
מהל' תמידה הל' י' סמג
לחין רמב טוש"ע י"ד
סימן רכג סעיף ג'
י"ב טוש"ע ח"מ סימן
הנה סמוך ה'

מח: ר"ן

ההוא גברא דהוא ליה ברא דהוא שמיט כימי דכמנא. שהיה גונג
לגאונות של פסמן: אמרו ליה ואי הווי בר כרך לורבא מרבנן
מחמי. מה תהא עליו למה לא יקנה ארסא. ואם תאמר דהא ע"ג
אסרינהו עליה הווי קני ליה בר בריה דהא חבנין (ע"ז) דמאן דאמר
נכסיא לבריה אע"ג דאמי רשאי ליה ליתת
מנאן אפי' הכי גוף הנכסים ידידיה הוי
דמכל מקום (מנא) טמן לבניו וא לאמי
ויזון שכן בר בריה הווי ירמא להו וא
הוי לורבא מרבנן וא ע"ה ומעיים נמי
אזי נצי למתניהו לבריה מצי עבד
דמנא טמן לבניו וא לאמי וכדיפירשט
(ע"ז ד' תמ.) י"ל דהך עובדא הכי הוי
להאורא גברא הווי תרין בני דמי
דמעלי ויזרד דהוי שמיט כפי דמנא
היכירו וזרד דהווי נצי למתניהו
לנכסיה להאורא דמעלי ומשום הכי
לא אמרו ליה אי הווי בר כרך לורבא
מרבנן למה לא יוכה נכסיה ואהדר
לבו שפיר קאמרו ליה הדין פלגא
ואי הווי בריה לורבא מרבנן ליקניה
בריה להאורא פלגא ואי לא ליהוי כוליה
אין ברא דמעלי: אמרו ונכסיה
לקי על מנא לנקוט אפילו ע"ג קני.
דע"ג דמנא על מנא להחזיר שמה
מנא דהם שמיט דמכל מקום הוי
זרד וזכה ביה לשעתו ומשתמש ממנה
אבל לאו דלא אקני ליה בריה
הכי דלמיכ דכו כלל אלא כי היכי
דליקניהו לבריה כי הוי לורבא מרבנן
לא קנה והך ברא דמעלי קני כוליה
נכסי דהא כל היכא דהאי לא קני
לארד אמתניהו: ויכ נחמו אמר

השותפין פרק חמישי נדרים

כִּיפִי דִּרְתִּינָא. שְׂהִיָּה גִזּוּל אִינִי פִּשְׁתָּן. וְאוּת דִּלְמִרִי שְׂהִיָּה מִשְׁמַטּ עֲלֵמָּה מִלְּלִנְדָּה חֹרֶה וְהִיָּה עֹשֶׂקָא בְּאַלְעִי פִּשְׁתָּן: וְאִי הוּא כִּד כִּרְך לִזְרֵבָּה מִרְבֵּנָּה מֵאִי. לְעֹלָמָה מֵהִיָּה וּמִי יוֹרֵשׁ נִכְסֵי: לִיקְנִי בְּרִין דְּאִי הוּי כִּד כִּרִּיָּה לִזְרֵבָּה מִרְבֵּנָּה וכו'. מִשּׁוּם דִּלְמִנְחָה לֵאמֹר כִּד כִּרִּין בְּעֹלָמָה וְהוּא לֵיה מִזְכֵּה לְעֹבֵד הַיְּהוּדָה לְעֹבֵד לֹא

קנה: קני על מנת להקנות הוא.
דרכא נכנסו אצלו אל כרץ קנין הלך
לנה ליה לזכריה אדעתא לאקנוי לזכר
זכריה הוא (ו): וזל דקני על מנת להקנות
לא היו קנין: דהא סודרא קני על מנת
להקנות הוא. דהא לא (ו) מקני עומן
למקנה לבוי של קונה והא מקני ליה
לדריה דקני מקני ליה להארה חפץ
לקונה דהא נמי כי אמר על מנת
להקנות קני: אי תפיס ליה לא
מחסיס. בתמיה, דלוי בעי מקנה
למשקל נכנסא דסודרה (ו) ולמקניה
למשקליה לדריה ליכא מאן דמחי
ליה: ועוד סודרה לא דמי להאיה
כלל: דלוינו גבי סודרה כי תפיס ליה
משמע דהכי אמר ליה קני השתא (ו)
בשעת קנין על מנת להקנות וקני
השתא האבד ומקני ליה בשעת קנין
החפץ סודר קני נכסי דרדין לאימת
מקני להו לוי כי אמר גבי זכריה זכריה
חפץ הלכך השתא נמי לא קני
ואסור לקנות להן וכן גזי נמי לא קנה
לא כי בעי אצלו היכי לא נלכסמו וכלל
חמי דרדיו: ובה חסומי קני מוכרי

הדרן עלך השותפין

עליו דודאי לא יידיז ליה אלא משום סעודה ואסור (א) הוייל ומחוי
דמיסתי מיניה הכא נמי כיון דקא בעי דיאלכ אבא לא קנה אידך
משום דקא מתהני אבוי מיניה ואסכי אסור: לאו לאסויי הא מילתא
רשדאי כפיליה. כלומר האי מעשה שמוטל בתנאי כפול דכפל לדיבוריה
דדא (א) ליקני אידך אוי בר בריה לורבא מרענן ליקטיה לבריה
לדא לא קנה. דאין גרסינ מאי לאו לאסויי הא מילתא דשמיטת כסיפי
מילתא דנית חורון דדמאי לאותו מעשה דסיפי דכתנא: לא לאסויי
לינסא כתרס דשמעיה רבא. דלמר עיליג דפין א"ל וכן לפעין שיבא
אבא ויאלכ דאסור לאו א"ל ליקני אידך (א) או בר בריה
לורבא מרענן למיניה חיי לא מנא להדמות (א):

הדרך על השותפין

ורא למריה. כלומר כלתה לה אחת הקנאה בין שהקנאו בקצין בין
קנאה לאחר שלשים יום דלא קנא דלחיה גופיה אמר בפרק האשה שנפלו
שלשים יום דלא קנא בעומדת בנאם הוה ס"ד דרב מאמן דהכא כיון
לאמר מעשיו ולכי ורי דמי. ורב אשי דמי ליה דכיון שלא רבי לה לקנאת
יה ויהיא שעתא כלתה לה קניתו. ומיורי כי אמר"י שיה דוקא אומר
יה כי בר בריה לורבא מרננין קני דהא המקדש את האשה בשטר ואמר
קדש וכן לענין הגט וכדליתא התם. הרשב"א ז"ל. ולי נראה דהכא אפי'
מיתא נמי לא קני דאין שטר לאחר מיתא (משניות ה: יא) וידי דקא פליג
מ לקנאת הוא ולא קני. דאי קני ליהויה מודר מותר ב דהא אפסוקי
סעודה שהכין לגשוי' וכן הילך כל הוה אלא המעשה ואסור כי
יהי אלא לאקנוי' לגר בריה ואפי' חשקין דאם אימא דקני במחמת
אפסוקיה אחר וכיון שכן מאי שני ליה סעודתו מוכחת עליו וכי מוכחת
דבעי מדרק דליהי' אהוה מסעודתו דעביד זיהו לגריה דהכי רבי
מיהה הדין סעודתו מוכחת עליו דלדבוי מדריה מחתני אכל הכא
א חשקין תהא ממנו לנן גט: ומוחזין ל"ר כי אליעזר ר"א דאמר
דמונין בעלמא נקטיה דכי היכי דמחמיר ר' אליעזר בנדרים טפי
שום גזל זילוי מודר הנהא מחבירו אסור לינום בחזרו ה"ג נה
דלא קני: מאי לאו לאהויי הא מילתא דביעי. דאפי' לענין דינא
דאמר דאפי' יבא אבא ויחלל אסור משום סעודתו מוכחת עליו:
ולענין

והי"ג אע"פ שזה אינו קונה מה שנחתים יו יכול הוא להקטופו לאחר: מאן לי"מא י"ן דדא' י"ה. אלא ודאי מתבטל בעלמא הוא מה שנהנו להחזיר הסודר ואי בעי תפיס ליה דקני ליה חנה כלום לא מלי לקניי' נצי דביה:

אמר להקטן מלך בשעת הקולות קרי: והיו נבשים יאמרו קרי אבי הוי צוראם
להקטן לו כולו ולא נעמה התאכזב כלו ולא מלך מלך שמו קרי ליהות קול
לו קרי שמו לו שמו שמו לו נמי השקט קרי שמו כן ולא קריה קול
למלך שמו לו מלך וכל שמתחן יאמרו קרי אדם וכול להקטן פחד למלכו
ולא קריה קריין לו אלא למלך שלשים וי דאם אינה עומדת כחשם לו קול
ידרוו קרי' א"ל להקטן קרי: דמקמי לו ההלך והסעודה קריה קריה ללא
בי' א"ל ששקט א"ל שמו להקטן כל מלך בי' אלא קרי לו קריה קריה
לו ויבין א"ל א"ל הויא דמחמדי מלכא כחשם לו קול וי קרי שמו להקטן
לו כשפילת שכל דכרי וכו' ואמר א' הוה כר דרסא מרענן ילקי ש"ח להקטן: א"

קני על מנת להקנות קנה. אפי"ש שלא נתן לזה כלל אלא כדי שיקנה
תפלוזי: דהא סודרא קני על מנת להקנות הוא. דכי יהיב קונה
סודריה למקנה איתו מוכרה לו לטוס דבר אלא שיהא לו בו קנין כבדי
שיקנה לו קרקע עין ואפי"ש הכי משגיגין ליה קנין שעל דיו קנה לוקח
לשדה. אלאהא קני ב' היא קנה: אמר ליה דבר אפי"ש מאן לימא
דסודרא אי תפסי ליה לא מספיק. כלומר מנהא לך דאי בעי מקנה
לעובדיה לגמרי לא מצי עבד: ועוד סודרא קני על מנת להקנות מן
ההאבסחא אפי"ש. כלומר בשתמאלא לימור סודריה קני על מנת להקנות
הוא מיחא איהא. וכן דעלמילתא דהא קני דהא קני על מנת להקנות
הא השתא מקמי דמכור סודרא מקנה לקונה דמסא קני מעבדאי
הוא אבל הכא הלן נכסי לזמנה קני לבי הוי בריה לורכא מרבנן
שתמאלא כיון שלא דמאי אלא להקנות בטנ ודאי לא היה דעתו
שיקנה עד אוחה שעה דהאי לעבדי כהו בנתים: והוא אפי"ש דדר
השקונה בנזחא. ורב נתמן דאמר קני על מנת להקנות קני על דמורה
לה נכסיס (בבבא פב). דהאומר לחבירו משוך פרה זו ולא תקנה עד לא
ולא אמר ביהדי דלא ליקי עד דהוי לורכא מרבנן ואמר שתמאלא כמאן
אחלא ב' יהיב דלקניה לבד בריהא משתמאלא עד נתחבין שקנה עד אוחה
ולמשיכה וחזקה שאינן מקנות אלא בקנין שטר שהשטר קיים ועומד
לא הרי את מקנה לי לאחר ל' יום מקודשת את לא נאכזר השטר ולא
בשטר לא מהי דהאי גברא מליה מתמת מיתה הוא ואי בשעמיה לא קני לא
דבר אפי"ש: תמאלא: אמר ליה רבא לרב נחמן ופא מסנה בים חורון דקני
ליתר: ואמני' אי משום דסודרוס וקחית עניו. שאין דעו עמי חורון דקני
ליתר: וקשה לי ל' דמוכחתי עניו אכ' ביהדי אלא דלא עמי חורון
בית חורון הוה למשרי אפי"ש דאמר ליה והינן לפניך דמ"מ כיון דקני ה
ואמר ממאי דאמר ביהדי והינן לפניך. ויז' דהי"ק סעודתו מוכחתי
אורחא דמילתא דלחסינהיי אבוח מסעודה דאיינא אחרינא מאי נפקא
לחסינהיי ינחא ליה לאחי גברא ליתיהט דבר מאחזיב שין קדר נתחול
למאפי"ש ויפור אסור כמורד הנאש. לאו דשיק אפי"ש ויפור אלא
דקני ע"מ להקנות לענין דיעא קני משום חומרה דנדרים אמרין
קני ע"מ להקנות לא קנה: לא לאסוי' לישנא כסרא דשמעיה דרב

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ולעיל (ב: וש"נ),
(ב) למפרשי והרא"ש צ"ל
השד"ח כנסתיה לא ללחמי
(וכו'), (ג) (ע"א), (ד) (דף מה,
ד"ה והיו), (ה) (ב"ק קטז,
ו) צ"ל משוכה, (ו) צ"ל
והיו, (ז) צ"ל כהן יצ.

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון זה"ש

גמ' דיכנא א"ל וכו'. כעין
זו שם דף י' ע"ב

פירוש הרא"ש

[illegible]

בגן בבר הדרא סודרא
מיד אכל תובשים מרמי
סכנא דפומבדיתאי ויהא
עשכשו לאחר שלשים יום
ונתעטלה המשיכה ומיהו
דאי קנאח א"כ קנאח
קנא ע"מ להקטין קני
הכל לא קני להחמיר:
עיי' לישנא בתרא דרבא.